

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Pârâtă: Porr S.A.

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în speță considerentele (13), (20) și (22) din preambulul Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ⁽¹⁾ și articolul 18 din Tratat, care instituie principiul nediscriminării, permite excluderea compensațiilor pentru întârzierea efectuării plăților în cazul tranzacțiilor finanțate, în întregime sau parțial, din fonduri structurale și din Fondul de Coeziune al Uniunii Europene, excludere prevăzută de articolul 4 punctul 3 litera c din Legea privind termenele de plată în tranzacțiile comerciale?

⁽¹⁾ JO 2000 L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 27 noiembrie 2018 — JA/Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Finansów

(Cauza C-745/18)

(2019/C 164/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: JA

Pârâtă: Skarb Państwa (Trezoreria) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (Seimul Republicii Polone), Senat Rzeczypospolitej Polskiej (Senatul Republicii Polone), Prezes Rady Ministrów (Președintele Consiliului de Miniștri), Minister Sprawiedliwości (Ministrul Justiției), Minister Finansów (Ministrul Finanțelor)

Întrebarea preliminară

Articolul 73 și articolul 78 litera a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și articolele care le-au precedat, și anume articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera a) și articolul 11 secțiunea A alineatul (2) litera a) din a Șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor

membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ (JO UE 1977 L 145, p. 1), înțelese în lumina principiilor generale ale răspunderii statului membru pentru prejudiciile cauzate, astfel cum au fost stabilite de jurisprudența Curții (în special Hotărârea din 19 noiembrie 1991, C-6/90 și C-9/90, Andrea Francovich și Danila Bonifaci și alții împotriva Republicii Italiene, ECLI:EU:C: 1991:428; Hotărârea din 5 martie 1996 în cauzele conexate C-46/93, Brasserie du Pêcheur împotriva Bundesrepublik Deutschland și C-48/93, The Queen împotriva Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd și alții, ECLI:EU:C:1996:79), trebuie să fie interpretate în sensul că, de la 1 mai 2004, constituie un izvor al obligației instituirii de către statul membru care a aderat la Uniunea Europeană după această dată de a adopta dispoziții care să prevadă acordarea către lichidatorul judiciar al masei credale a unei remunerații majorate cu valoarea taxei pe valoarea adăugată (TVA) aplicate la această remunerație?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 1977, L 145, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polonia) la
12 decembrie 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO**

(Cauza C-779/18)

(2019/C 164/05)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Părțile din procedura principală

Reclamante: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Pârâtă: XO

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului, în special articolul 3 litera (g), articolul 10 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) trebuie să fie interpretate în sensul că se opun separării așa-numitelor „costuri de credit altele decât dobânda”, care sunt stabilite în sumă fixă, conform unei formule de calcul legale descrise la articolul 36a din „Legea privind creditul pentru consumatori” din 12 mai 2011 (Dz.U.2018.993, versiune consolidată) dintr-un anumit „cost total al creditului pentru consumatori” menționat în directivă, într-un mod în care permit ocultarea față de consumator a costurilor creditului altele decât dobânda suportate efectiv de întreprindere?